

מסכת ברכות

פרק ב משנה א

הָיָה קוֹרֵא בַּתּוֹרָה, וְהִגִּיעַ זְמַן הַמִּקְרָא, אִם כִּיוֹן לְבוֹ, יֵצֵא. וְאִם
לְאוֹ, לֹא יֵצֵא. בַּפְּרָקִים שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד וּמִשִּׁיב, וּבְאֲמָצַע
שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַיְרָאָה וּמִשִּׁיב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
בְּאֲמָצַע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַיְרָאָה, וּמִשִּׁיב מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, בַּפְּרָקִים
שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, וּמִשִּׁיב שְׁלוֹם לְכָל אָדָם: